

Ученитѣ дали на това животно името *мамутъ*, (отъ сибирската дума *мама*, което значи земя).

Презъ 1799 г. пътешественикътъ Адамъ обхождалъ земитѣ на северния Сибиръ. Той се настъкналъ на една случайна находка, която изненадала. Въ заледената почва той видѣлъ замръзналъ трупа на едно грамадно животно, непознато до тогава въ науката. Месото му, както и кожата, били тъй добре запазени, като че ли животното е умръло преди нѣколко дни. Полярнитѣ мечки и кучета дълго време задоволявали глада си съ месото на това животно. Едва следъ 7 години скелетътъ му биль пренесенъ въ Петроградския музей, гдео, възстановенъ, се пази до днесъ.

Следъ тази щастлива находка ученитѣ предприели изследвания въ севернитѣ области на Сибиръ и успѣли да откупятъ други замръзнали трупове отъ мамути.

Единъ отъ добре запазенитѣ трупове е този, който виждаме по-горе на картина.

Кога и где е живѣлъ мамутътъ?

За да ни бѫде по-ясенъ отговорътъ на този въпросъ, ще трѣбва мислено да се пренесемъ къмъ онай епоха, въ която за пръвъ пътъ се появява човѣкъ на земята. Преди много десетки хиляди години, презъ т. н. *ледникова епоха*, климатътъ въ Европа биль много по-студенъ отколкото е сега. Високите планини били покрити съ вѣчни ледове. Такива ледове се спущали отъ северъ и покривали Европа до една линия, която може да се тегли отъ долината на р. Темза (Англия) до градъ Киевъ (Русия). На северъ отъ тази линия никаква растителностъ не могла да вирѣе, никакви животни не